

همگرایی بین المللی و پیاده سازی استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی

محمد گروند

مدرس دانشگاه - موسسه آموزش عالی ارشاد دماوند

mgeravand@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۶/۲۶ ، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۱/۱۴

چکیده:

با افزایش جهانی شدن بازار، نیاز به استفاده از فرصت های سرمایه گذاری خارجی و دستیابی به اطلاعات قابل مقایسه و قابل اتقا و کاهش هزینه های تطبیق صورت های مالی که با استفاده از استانداردهای ملی تهیه می شود منجر به تمایل به هماهنگ سازی استانداردهای حسابداری و همگرایی در میان کشورها شده است.

هماهنگ سازی، به معنای نوعی توافق در سطح بین المللی است که به منظور جریان مطلوب و قابل فهم تر اطلاعات صورت می گیرد. همچنین استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی ابزاری مؤثر برای افزایش شفافیت و قابلیت فهم اطلاعات در امور کسب و کار نهادهای اقتصادی هستند. هدف این مقاله بررسی پذیرش و چالش های استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی و هماهنگ سازی با استانداردهای ملی حسابداری می باشد.

واژگان کلیدی: استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی، همگرایی، پذیرش، چالش ها

۱. کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد واحد کاشان، مدرس دانشگاه mgeravand@yahoo.com

International Convergence and Implementation of International Financial Reporting Standard

Mohammad Geravand¹

Abstract

With the increasing globalization of markets, the need for using of foreign investment opportunities and access to comparable and reliable information and reduce the cost of comparison of financial statements that are prepared using national standards, lead to tend to harmonization and convergence of accounting standards in the country. Coordinate, which is defined as an agreement at the international level in order to better understand the optimal flow of information takes place. The International Financial Reporting Standards are effective tool for increasing transparency and intelligibility information in the business of financial institutions. The purpose of this paper is to examine the adoption and challenges of international financial reporting standards and harmonization whit national standards of accounting.

Keywords: International Financial Reporting Standards, Convergence, Adoption, Challenges.

1 - MSc. in Accounting, Teacher of Higher Education,

مقدمه

روند ورود به بازارهای بین المللی، ادغام اقتصاد جهانی و جهانی شدن بازارهای مالی مواردی هستند که کشورها را به معرفی روش‌های یکنواخت، اصول و روش‌های تهیه و ارائه صورت‌های مالی از نهادهای اقتصادی ترغیب می‌کنند. درواقع پیشرفت همگرایی منجر به عدم تفاوت در استاندارد صورت‌های مالی بین کشورها می‌شود.

استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی ابزاری مؤثر برای افزایش شفافیت و قابلیت فهم اطلاعات در امور کسب و کار نهادهای اقتصادی هستند. شاخص‌های ارائه شده در صورت‌های مالی یک منع برای ایجاد پایگاه داده برای تشخیص درآمد و هزینه هستند. آن‌ها به ارزشیابی دارایی‌ها و بدھی کمک می‌کنند، امکانی را برای افشاگری ریسک مالی و مقایسه نتایج حاصل از فعالیت‌های شرکت در محیط پویا به منظور اطمینان از ارزیابی مناسب و تصمیم‌گیری مدیریت مربوطه فراهم می‌نمایند. [۱۴]

عوامل سیاسی، عوامل اقتصادی، حجم تجارت خارجی، و فرهنگ کشور و ساختار مدیریت شرکت، عواملی هستند که اقدامات حسابداری در یک کشور را تشکیل می‌دهند. این متغیرها نقش مهمی در همگرایی بین المللی در گزارشگری مالی برای چند سال اخیر ایفا می‌کنند، و هیئت استانداردهای بین المللی حسابداری (IASB) این تفاوت‌ها را به عنوان اولویت موردبحث قرار می‌دهد. دلیل اصلی این همگرایی برای رسیدن به مقایسه و ثبات در گزارشگری مالی است.

به منظور ایجاد استانداردهای حسابداری جهانی، هیئت استانداردهای بین المللی حسابداری IFRS را منتشر کرده است. پیش ازین، کمیته بین المللی استانداردهای حسابداری (IASC) استانداردهای بین المللی حسابداری (IAS) را منتشر کرده است. [۱۵]

استانداردهای حسابداری

استاندارد، معیار، مقیاس، محدودیت و وسیله سنجش کیفیت و کمیت کالاهای، خدمات و رفتارها است. مفهوم لغوی استاندارد، نمونه، قاعده، اصل و مقیاس تصویب شده هر چیزی است که به عنوان مبنای برای مقایسه پذیرفته شود. استاندارد کردن به معنای قانونمند کردن و

مطابقت کالا، خدمات، آین کار، سیستم کیفیت یا هر امری با استاندارد، بدین معناست که در آن موارد و اصول و مقررات ویژه‌ای رعایت شده باشد.

استانداردهای حسابداری معمولاً شامل سه بخش است:

۱- تشریح و توصیف مشکلات مبتلا به حرفة حسابداری،

۲- توضیح استدلالی راه‌های مقابله با مشکلات حسابداری،

۳- ارائه راه‌های مطلوب در راستای نظریه یا تصمیم‌گیری جهت رفع مشکلات.^[۶]

استانداردهای حسابداری استناد (اظهارات معتبر از بهترین شیوه حسابداری) صادرشده توسط نهادهای حسابداری خبره به رسمیت شناخته شده در ارتباط با جنبه‌های مختلف اندازه‌گیری و افشا معاملات و رویدادهای حسابداری، در ارتباط با تدوین اصول پذیرفته شده حسابداری (GAAP)^۱ می‌باشد.

آن‌ها هنجارها، رویه‌ها و اقدامات حسابداری هستند که از طریق کدگذاری و دستورالعمل‌ها در جهت هدایت چگونگی ارائه اقلام در صورت‌های مالی، در حساب‌های سالیانه ارائه شده اند. در حقیقت، چنین استناد مالی در جهت ارزیابی و بهبود کیفیت گزارش‌های مالی طراحی و تجویز شده اند. و نیز آن‌ها سبب یکنواختی در گزارشات مالی و اطمینان از ثبات و قابلیت مقایسه اطلاعات منتشرشده توسط شرکت‌ها می‌شوند.^[۱۱]

استانداردهای حسابداری، مقررات حاکم بر چگونگی انجام کار حسابداری هستند.

استانداردهای حسابداری بیان می‌کنند که چه اطلاعاتی باید در گزارشگری مالی تهیه شوند.

استانداردهای حسابداری با کیفیت بالا برای عمل و کارکرد کارای بازارهای سرمایه ضروری

هستند، چراکه تصمیمات مربوط به تخصیص سرمایه به طور فزاینده‌ای بر اطلاعات مالی قابل فهم و معتبراتکا می‌کنند.

برای تدوین استانداردهای حسابداری دور رویکرد قواعد محور، و اصول محور پیشنهادشده و

توسط عمدۀ نهادهای استاندارد گذار مورد استفاده قرار می‌گیرد. در رویکرد قواعد محور،

استانداردهای حسابداری بر اساس قواعد از پیش تعیین شده بنانهاده شده‌اند. در رویکرد اصول

1 - Generally Accepted Accounting Principles

محور، ارائه چارچوب کلی و در عین حال ساده، مقدم بر جزئیات بیش از اندازه و ارائه تفصیلی تمامی موقعیت‌های احتمالی است.^[۲]

گزارش‌های تهیه شده با توجه به استانداردهای حسابداری بین‌المللی برای کاربران اطلاعات کافی و قابل اعتماد در مورد فعالیت‌های مالی و اقتصادی شرکت را فراهم می‌نماید.^[۱۲]

ضرورت تدوین استانداردهای حسابداری بین‌المللی

حل تنوء در رویه‌های حسابداری و گزارشگری مالی ضرورتی آشکار است. مدیران اجرایی ارشد و مدیران مالی ارشد در واحدهای تجاری چندملیتی کسب و کار را در محیط جهانی انجام می‌دهند. این گروه از مدیران اجرایی هر روز با موضوع حکمرانی مقررات متنوع حسابداری در کشورهایی که در آن‌ها فعالیت می‌کنند روبه رو می‌شوند. روش یکنواخت نگهداری اطلاعات مالی و گزارشگری، بعضی از تفسیرهایی که هم اکنون این شرکت‌ها و ذینفعانشان با آن روبه رو هستند مرتفع خواهد کرد. شرکت‌ها در سراسر جهان به دنبال افزایش سرمایه‌ی شان در کشورهای خارجی هستند. اما، برای افزایش اثربخش سرمایه در یک بازار خارجی، صورت‌های مالی یک واحد تجاری چندملیتی باید برای سرمایه‌گذاران خارجی قابل درک باشد. یکی از راه حل‌های این موضوع تهیه‌ی بیش از یک مجموعه صورت مالی (که صورت‌های مالی چندگانه نیز نامیده می‌شود) با استفاده از زبان، ارز و اصول حسابداری پذیرفته‌ی همگانی در آن بازارهای خارجی است. اما هزینه‌های بالای این راه حل به شدت از بگارکری آن جلوگیری می‌کند. راه حل اثربخش تر ایجاد و استفاده از یک مجموعه رویه‌های گزارشگری پذیرفته‌ی همگانی خواهد بود، این راه حل واحدهای تجاری چندملیتی را قادر به پذیرش اوراق بهادرشان در بورس‌های مختلف جهان، استفاده از فعالیت‌های تأمین مالی گسترده‌تر، و تأمین نیازهای بالقوه‌ی اعتباردهندگان و سرمایه‌گذاران صرف نظر از محل اقامت آن‌ها می‌سازد. به علاوه، پیوند بازارهای سرمایه‌ی جهانی عامل مؤثر پشتیبانی از حرکت به سمت مجموعه واحد مقررات حسابداری است.^[۸]

اگرچه اطلاعات مالی از منابع مختلف قابل استخراج است، اما در حال حاضر صورت‌های مالی اساسی که هسته و بخش اصلی فرایند گزارشگری مالی را تشکیل می‌دهند به همراه گزارش

های دیگری از قبیل گزارش مدیران که درباره فعالیت واحد تجاری و گزارش تحلیلی مدیران می باشد که همراه با گزارش حسابرس مستقل (و حسب مورد گزارش بازرس قانونی) مجموعه ای را تحت عنوان گزارشگری مالی سالانه را تشکیل می دهدند که باید از کیفیت مطلوبی برخوردار باشد. صورت های مالی زمانی از کیفیت مطلوب برخوردار خواهد بود که بر اساس ضوابط معتبر یعنی استانداردهای حسابداری تهیه شده باشد. استانداردهای حسابداری ضوابط شناسایی و اندازه گیری دارایی ها، بدھی ها، سرمایه، درآمدها و هزینه ها را مشخص می کند.

[۵]

با توجه به عملکرد تجارت واضح است که استفاده از اصول حسابداری بین المللی منجر به کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین مالکان و مدیران شده و پیش بینی های دقیق اقتصادی و مالی را به همراه خواهد داشت.[۱۰]

گزارش های مالی مبنایی برای تصمیم گیری اقتصادی می باشند. سهامداران مختلف به گزارش مالی برای تصمیم گیری در سرمایه گذاری و رویدادهای مالی سازمان نیازمند هستند. گزارش های مالی ایجاد شده توسط حسابداران باید مبنایی برای درک محتوای این گزارشات از سوی کاربران مختلف باشند.[۱۳]

مزایای استفاده از^۱ IAS^۲/IFRS^۳

در محیط جهانی کنونی، انطباق با الزامات گزارشگری خارجی می تواند به ساده و مؤثر کردن گزارش مالی کمک کند. این امر می تواند به حداقل رساندن هزینه های گزارش دهی به عنوان نتیجه سیستم گزارش مشترک و سازگاری در گزارش ها کمک کند. دوم، آن قابلیت مقایسه را امکان پذیر خواهد کرد. سوم، پس از پذیرش IFRS ، از مرزهای ملی فراتر خواهد رفت، سرمایه گذاری مشترک امکان پذیر خواهد شد، همچنین دسترسی به سرمایه های خارجی آسان خواهد بود. چهارم، شرکت ها می توانند سهام و اوراق بهادر خود را در بازار سهام در سراسر جهان معامله نمایند. [۹]

1 - International Accounting Standards
2- International Financial Reporting Standards

به صورت کلی می توان مزایای استفاده از IAS/IFRS را مزایای همسان سازی استانداردهای حسابداری دانست. در این بخش به معرفی مزایای عمدۀ این استانداردها می پردازیم. اگرچه طرفداران استانداردسازی جهانی، مزایای متعددی برای IAS/IFRS برشمرده اند، کلیه ی این مزایا را می توان در گروه های اصلی زیر جای داد:

افزایش قابلیت مقایسه

تردیدی نیست که یکی از مهم ترین اهداف یکسان سازی جهانی استانداردهای حسابداری افزایش قابلیت مقایسه ی صور تهای مالی است. از دیدگاه نظری این توافق وجود دارد که داشتن مجموعه ی واحدی از استانداردهای باکیفیت بالا به نفع سرمایه گذاران است و منجر به کاهش هزینه های اداری جهت دسترسی به بازارهای سرمایه در سراسر جهان می گردد. در یک بازار سرمایه یکپارچه، منطق وجود مجموعه ی واحدی از استانداردها آشکار است، زیرا این مجموعه ی واحد، مقایسه پذیری و درک گزارشگری مالی را بهبود می بخشد و به کارگیری سرمایه در فراسوی مرزهای سیاسی را کاراتر می سازد.

ارتقای کیفیت گزارشگری مالی

حسابداران حرفه ای سراسر جهان بر مجموعه ی واحدی از استانداردها متمرکز شده و به این ترتیب نقاط ضعف این استانداردها کاملاً آشکار شده و از طریق رفع اشکالات آن، شفافیت و کیفیت گزارشگری مالی به میزان زیادی ارتقا پیدا می کند. با توجه به شرایط مختلف اقتصادی در سراسر جهان، تجربیات بسیاری از کشورها در استانداردها لحاظ شده و از بروز بحران های مالی - اقتصادی جلوگیری می شود IFRS ادعا می کند که نسبت به استانداردهای محلی، دقت و جامعیت بیشتری داشته و اطلاعات مالی را به موقع ارائه می کند.

صرفه جویی در زمان و هزینه

IAS/IFRS از طریق کاهش هزینه های تطبیق، هزینه دسترسی به اطلاعات بازارهای سرمایه ی مختلف را کاهش می دهد. حسابداران با فرآگیری مجموعه ی واحدی از استانداردها، قادر به تهیه و تحلیل صورت های مالی شرکت های سراسر جهان خواهند بود. سرمایه گذاران نیز با درک استانداردها، اطلاعات را به درستی تفسیر و ازاین رو، تصمیمات بهتری را بر اساس آن

اطلاعات اتخاذ می کنند. این مسئله می تواند به کاهش هزینه های سرمایه ای شرکت ها نیز منجر شود. [۷]

به طور خلاصه، مزایای اجرای IFRS به شرح زیر می باشد:

الف . به کارگیری یکنواخت اصول – زبان یکسان

ب . سرمایه گذاری های خارجی منجر به رشد و توسعه اقتصادی می شود. این نیز منجر به افزایش جهانی شدن تجارت می شود.

ج . مقایسه آسان صورت های مالی دو یا چند شرکت در سراسر جهان.

د. هزینه های اداری برای دسترسی به بازار سرمایه می تواند برای شرکت در سطح جهان کاهش می یابد.[۹]

چالش های استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی

در کنار مزایایی که برای یکسان سازی استانداردهای گزارشگری مالی وجود دارد، نقاط ضعفی نیز مطرح شده است. البته تردیدی وجود ندارد که با گذشت زمان بسیاری از نقاط ضعف این استانداردها مشخص شده و اقدامات لازم برای رفع آن ها انجام خواهد شد. ولی با توجه به پیامدهای اقتصادی گزارشگری مالی و نقش حسابداری در انتقال ثروت، کاهش مدت اعمال این تغییرات، اهمیت به سزاپایی دارد. با وجود مدت کوتاه فراگیری IAS/IFRS مطالعات متعددی در زمینه ی چالش های پیش روی این استانداردها صورت پذیرفته است که موارد ذکر شده در زیر بر مبنای آن ها قرار دارد:

استفاده از ارزش منصفانه

یکی از دیدگاه های زیربنایی IAS/IFRS تأکید بر ارزش منصفانه است. IAS/IFRS قصد دارد «مبنای بهای تمام شده ی تاریخی» را که از زمان پیدایش ثبت دو طرفه مورد استفاده بوده است جایگزین کند.

یکی از انتقادات وارد شده به مبنای «بهای تمام شده ی تاریخی»، مربوط نبودن آن است. طرفداران استفاده از ارزش منصفانه معتقدند که گزارشگری مالی باید اطلاعاتی را در اختیار سرمایه گذاران (استفاده کنندگان اصلی اطلاعات حسابداری) قرار دهد که به آن ها در

برآورده ارزش سرمایه گذاری خود کمک کند. اطلاعات مربوط به بهای تمام شده تاریخی گذشته نگر هستند و نمی توانند هدف مزبور را برآورده کنند. از طرفی طرفداران «بهای تمام شده تاریخی» همواره بر ویژگی قابلیت اتكا و بی طرفانه بودن این مبنای عنوان نقطه قابل دفاع این مبنای تأکید کردند.

شرایط اقتصادی و سیاسی نامشابه

حسابداری خاصیت انعطاف پذیری دارد و می تواند با موقعیت های متفاوت و متعددی مطابق شود. اما اگر استانداردهای حسابداری هماهنگ شوند، دیگر به اندازه کافی انعطاف پذیر نخواهند بود. از طرف دیگر، استانداردهای یکسان بین المللی نمی توانند برای گستره عظیمی با شرایط محیطی، سیستم های قانونی، مراحل توسعه ای اقتصادی و فرهنگی متفاوت، مناسب باشد.

عدم حفظ منافع همه گروه های ذینفع

ممکن است، استفاده ای عملی از IAS/IFRS منافع ذینفعان وسیع تری نظری «عموم» و «سایر استفاده کنندگان» را پوشش ندهد.

فعالیت های IAS/IFRS شاید نوعی راحتی را برای بخشی از ذینفعان مانند بانک های سرمایه گذار، سرمایه گذاران مؤسسات بین المللی و چهار گروه بزرگ حسابداری فراهم کند، اما در مورد سایر گروه های عضو جامعه جهانی که IAS/IFRS ادعای حفظ منافع آن ها را دارد چنین نیست. [۷]

هماهنگ سازی با استانداردهای بین المللی

استانداردهای حسابداری، مقررات حاکم بر چگونگی انجام کار حسابداری هستند که نشان می دهند چه اطلاعاتی در گزارش های مالی باید ارائه شود. برای دستیابی به آنچه به عنوان هدف برای حسابداری بنانهاده شده است، حرفة حسابداری، استانداردهایی را ارائه نموده که حسابداران و سایر تهیه کنندگان گزارش های مالی برای ارتقای کیفیت اطلاعات حسابداری و ایفای نقش اطلاع رسانی، ملزم به رعایت آن ها هستند؛ از سوی دیگر، استانداردهای

حسابداری برای کارکرد مؤثر بازارهای سرمایه ضروری هستند؛ زیرا که تصمیمات مربوط به تخصیص سرمایه به طور فزاینده‌ای بر اطلاعات مالی قابل فهم و معتبر اتکا می‌کنند.

اصولاً هماهنگ سازی، به معنای نوعی توافق در سطح بین المللی است که به منظور جریان مطلوب و قابل فهم تر اطلاعات صورت می‌گیرد. موافقان هماهنگ سازی، بر این باورند که پذیرش استانداردهای بین المللی حسابداری موجب کاهش هزینه‌های دستیابی به اطلاعات، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین معامله گران داخلی و خارجی و جذب سرمایه گذاران خارجی می‌گردد؛ از سوی دیگر، مخالفان، تفاوت‌های فرهنگی و اقتصادی و نیازهای متفاوت استفاده کنندگان را دلایلی بر رد هماهنگ سازی می‌دانند و از نظر آنان پذیرش استانداردهای بین المللی، لزوماً موجب بهبود کیفیت اطلاعات حسابداری نمی‌گردد.

کشورهای مختلف سه موضع مختلف را در مقابل پذیرش استانداردهای بین المللی اتخاذ کرده‌اند. گروه اول، استانداردهای بین المللی را، بدون هیچ گونه کم و کاستی پذیرفته و رعایت آن را ضروری می‌دانند. گروه دوم، این استانداردها را مبنای کار قرار داده و ضمن تطبیق آن با قوانین و مقررات داخلی، آن‌ها را تعدیل می‌نمایند. بالاخره گروه آخر، بر این باورند که استفاده از استانداردهای بین المللی صرفاً برای مقاصد برونو مرزی مفید بوده و به علت تفاوت در ساختارهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تدوین استانداردهای ملی را ضروری می‌دانند. در ایران، گرچه استانداردهای حسابداری بین المللی رسماً پذیرفته نشده است؛ ولی مبنای اصلی استانداردهای ملی ایران، استانداردهای حسابداری بین المللی است.^[۴]

اهمیت همگرایی در ایران از این لحاظ است که شرکت‌های ایرانی که برای جذب سرمایه‌ی خارجی تمایل به ورود به بورس‌های خارجی دارند، ملزم می‌شوند صورت‌های مالی خود را طبق استانداردهای بین المللی تهیه و حسابرسی نمایند و این به معنی افزایش هزینه‌های شرکت و افزایش هزینه‌ی سرمایه می‌باشد. حتی برخی از شرکت‌ها برای اخذ اعتبار خارجی مجبور به عقد قرارداد با مشاوران مالی و حسابرسان خارجی برای تهیه‌ی صورت‌های مالی خود بر مبنای استانداردهای بین المللی شده‌اند که علاوه بر تحمل هزینه، زمان زیادی را که می‌توانست صرف اجرای پروژه‌ها شود را ازدست داده‌اند. سرمایه گذاران خارجی نیز که تمایل

به خرید سهام شرکت های ایرانی دارند باید هزینه های اضافی برای تحلیل صورت های مالی و در ک استانداردهای ایران پردازند و از طرفی به دلیل آن که کیفیت این استانداردها را نمی دانند ریسک اطلاعاتی اوراق بهادر ایرانی را بالاتر ارزیابی و صرف ریسک بالاتری را می طلبند و از این طریق هزینه ها افزایش می یابد. همچنین در ارزیابی ریسک ایران نیز یکی از عوامل قابل توجه کیفیت استانداردهای حسابداری است. [۳]

دلایل تفاوت استانداردهای ملی حسابداری کشورهای مختلف

استانداردهای ملی حسابداری از دو جهت با استانداردهای بین المللی حسابداری متفاوت است:

- ۱- واگرایی: بر اساس آن استانداردهای ملی و بین المللی هر دو مسائل یکسانی از حسابداری را دربرمی گیرند، اما در هر یک از استانداردها راه حل های متفاوتی برای این مسائل مطرح می شود و به دنبال آن روش های متفاوتی در پیش گرفته می شود.
- ۲- فقدان: به آن دسته از مسائل حسابداری اشاره می کند که در استانداردهای بین المللی گنجانده شده ولی در استانداردهای ملی به آن ها اشاره ای نشده است.

عوامل زیر موجب وجود تفاوت در استانداردهای ملی حسابداری کشورها با استانداردهای بین المللی حسابداری می شود:

عوامل نهادی

با توجه به آنکه هدف استانداردهای حسابداری ارتقاء کیفیت گزارشگری مالی می باشد، تفاوت این استانداردها در میان کشورهای مختلف منجر به کاهش مربوط بودن اطلاعات حسابداری و درنتیجه کاهش کیفیت گزارشگری مالی می گردد.

باور عمومی بر این است که چنین تفاوت هایی، کیفیت اطلاعات حسابداری و مربوط بودن آن را کاهش می دهد.

شواهد، مبنی بر آن است که اغلب کشورها استانداردهای بین المللی حسابداری را به عنوان مرجع و راهی جهت ارتقاء سیستم های حسابداری خود می دانند.

کشورهایی که از لحاظ اقتصادی توسعه یافته اند بیشتر احتمال دارد که بر سیستم حسابداری خود به عنوان سیستم های مطلوب اطمینان کنند و به استانداردهای بین المللی حسابداری رجوع نکنند، درنتیجه اغلب استانداردهای آن ها با استانداردهای بین المللی متفاوت است.
عواملی که به گونه ای پنهان بر فقدان تأثیر می گذارند:

- مشاء قانونی
- تمرکز مالکیت
- توسعه اقتصادی
- اهمیت حرفة حسابداری
- اهمیت بازارهای سرمایه

فرهنگ

اگرچه عوامل فنی و سیاسی از جمله عوامل اساسی تفاوت بین استانداردهای ملی حسابداری و استانداردهای بین المللی حسابداری است اما، تنها عوامل دخیل در موضوع هماهنگ سازی نیست.

حرکت به سمت استانداردهای بین المللی فقط بالانگیزه های فنی و سیاسی صورت نمی گیرد، بلکه فرهنگ نیز، عاملی در دستیابی به این حرکت محسوب می شود.

فرهنگ خود را تنها از طریق ارزش ها نشان نمی دهد بلکه از بسیاری طرق ظاهری نیز خود را آشکار می سازد. مانند نشانه ها، قهرمانان، آداب و آیین های مذهبی.

گری در سال ۱۹۹۸ از مطالعات هاستد در حسابداری بهره گرفت و بر اساس مدل او (بررسی تأثیر تفاوت در عوامل فرهنگی شامل فاصله قدرت، فردگرایی و اجتناب از نبود اطمینان. بر حسابداری) چهار ارزش حسابداری زیر را گسترش داد:

- ۱- کنترل حرفة ای در برابر کنترل قانونی؛
- ۲- یکنواختی در برابر انعطاف پذیری؛
- ۳- محافظه کاری در برابر خوش بینی؛
- ۴- رازداری در برابر شفافیت اطلاعات.

به طور کلی، انطباق و پذیرفتن استانداردهای بین المللی حسابداری در جوامعی که دارای سطح پایین محافظه کاری، رازداری، اجتناب از نبود اطمینان و سطح بالای یکنواختی باشند، بیشتر صورت می گیرد. چراکه سطح بالای اجتناب از نبود اطمینان، منجر به جستجوی استانداردهای جدید در جوامع می شود و این امر واگرایی از استانداردهای بین المللی را در این جوامع بیشتر می کند.

از مباحث مطرح شده نتایج زیر استنبط می گردد:

- ۱- در کشورهای با میزان بیشتر فردگرایی، به احتمال زیاد استانداردهای ملی حسابداری از استانداردهای بین المللی حسابداری واگرایی دارد؛
- ۲- در کشورهای با میزان کمتر فاصله قدرت، به احتمال بسیار استانداردهای ملی حسابداری از استانداردهای بین المللی حسابداری واگرایی دارد؛
- ۳- در کشورهای با میزان بیشتر اجتناب از نبود اطمینان به احتمال بسیار استانداردهای ملی حسابداری از استانداردهای بین المللی حسابداری واگرایی دارد.[۱]

رشد تجارت بین المللی و جریان های سرمایه و پیوستگی اقتصادی فزاینده طی دو دهه ی گذشته، منجر به تمایل به هماهنگ سازی استانداردهای حسابداری در میان کشورها شده است. درنتیجه، تعداد زیادی از کشورها استفاده از استانداردهای بین المللی حسابداری(FRS) را پذیرفته اند. استانداردهای گزارشگری مالی (IFRS) مقررات حسابداری هستند که هیئت استانداردهای حسابداری (IASB) که یک نهاد مستقل در لندن است، وضع می کند. هدف هیئت مزبور وضع مقرراتی است که شرکت های سراسر جهان به صورت یکنواخت در گزارشگری مالی به کار گیرند.[۷]

نتیجه گیری

هدف استانداردهای حسابداری ارتقاء کیفیت گزارشگری مالی می باشد، تفاوت این استانداردها در میان کشورهای مختلف منجر به کاهش مربوط بودن اطلاعات حسابداری و درنتیجه کاهش کیفیت گزارشگری مالی می گردد. به کارگیری استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی باعث تسهیل سرمایه گذاری در کشورهای خارجی خواهد شد. استانداردهای

بین المللی گزارشگری مالی نسبت به استانداردهای ملی از دقت بیشتری برخوردار است. این امر سبب افزایش کیفیت گزارشگری مالی می‌شود. پذیرش استانداردهای بین المللی حسابداری موجب افزایش قابلیت مقایسه صورت‌های مالی، شفافیت و ارتقای کیفیت گزارشگری مالی، کاهش هزینه‌های تطبیق، کاهش هزینه دسترسی به اطلاعات بازارهای سرمایه، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی می‌گردد و از چالش‌های پیش روی این استانداردها می‌توان به استفاده از ارزش منصفانه، شرایط اقتصادی و سیاسی نامشابه و عدم حفظ منافع همه‌ی گروه‌های ذینفع اشاره کرد.

منابع

- ۱- اثنی عشری، حمیده و احمدخان بیگیف، مصطفی. (۱۳۸۷). "گامی به سوی پیاده‌سازی استانداردهای بین المللی حسابداری"، **حسابرس**، ۱۲، ۲۳-۱۲.
- ۲- ثقفی، علی و ابراهیمی، ابراهیم. (۱۳۸۸). "رابطه تدوین استانداردهای حسابداری با کیفیت اطلاعات حسابداری". **بررسی‌های حسابداری و حسابرسی**، ۵۷، ۵۰-۳۳.
- ۳- رحمانی، علی و علی پور، شراره. (۱۳۸۹). "موقع پذیرش استانداردهای بین المللی حسابداری در ایران". **فصلنامه مطالعات حسابداری**، ۲۷
- ۴- سبز علی پور، فرشاد. (۱۳۹۱). "تأثیر همگرایی استاندارد تلفیق ایران با استاندارد بین المللی بر سودمندی اطلاعات تلفیقی". **مجله دانش حسابداری**، ۱۱، ۲۰۱-۱۸۱.
- ۵- سیرانی، محمد، سلطان آبادی، احمد. (۱۳۹۲). "رابطه بین ویژگی‌های شرکت و میزان رعایت استانداردهای حسابداری در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، **مطالعات حسابداری و حسابرسی**، ۶
- ۶- عباس زاده، محمدرضا و محمدی، سعید. (۱۳۹۰). "بررسی نقش عناصر مختلف در تهیی استانداردهای حسابداری". **حسابرس**، ۵۷، ۱۰۸-۱۰۰

۷- فروغی، داریوش و اشرفی، مجید. (۱۳۸۹). "استانداردهای جهانی حسابداری: چالش‌ها و فرصت‌ها". *حسابدار رسمی*، ۱۰۳، ۹۷-۱۰۳.

۸- قنبریان، رضا. (۱۳۹۱). "استانداردهای گزارشگری مالی بین المللی". *حسابدار*، ۲۴۵، ۲۹-۲۴.

9- Ailemen, I. O & A.O, A.(2012)." International Financial Reporting Standard (IFRS): Benefits, Obstacles And Intrigues For Implementation In Nigeria",**Business Intelligence Journal**,Vol.5 No.2.Pp. 299-307.

10- Beke,J. (2010)." Accounting Management by International Standards" **International Journal of Business and Management**. Vol. 5, No. 5,Pp.36-43

11- Das,B., Shil,N.C., Pramanik, A.K. (2009). "Convergence of Accounting Standards: Internationalization of Accounting". **International Journal of Business and Management**,no 1.Pp.78-84.

12- Kuziev,I.(2011)." Audit of Financial Reports, Based On International Accounting Standards ".**European Journal Of Business and Economics**, Vol2.Pp 13- 16.

13- Ogbonna ,G.N. & Ebimobowei, A.(2012). "Effect of Ethical Accounting Standards on the Quality of Financial Reports of Banks in Nigeria". **Current Research Journal of Social Sciences**,VOL 4,No.1.Pp. 69-78.

14- P. Sklyaruk , I . (2012). "Harmonization of Accounting of Enterprises' Income and Expenses IFRS".**European researcher**, Vol. 19, № 4.Pp371-378

15- Terzi, S., Oktem, R. & Sen, I.K.(2013). " Impact of Adopting International Financial Reporting Standards: Empirical Evidence from Turkey ". **International Business Research**, Vol. 6, No. 4.Pp 55- 66.